

Corsica in September

7 September 2003 - 28 September 2003

Inhoudsopgave

1	Drie weken genieten in Corsica.	1
2	De heenreis	3
3	Saleccia	5
4	De GR20.	7
5	Corte	11
6	Palombaggia	13

Hoofdstuk 1

Drie weken genieten in Corsica.

Heerlijk even drie weken, samen met mijn broer, weg om te genieten van wonderschoon Corsica. Dat is tenminste wat ik er tot nu toe van gehoord en over gelezen heb. Aanleidingen genoeg om dit eiland te gaan verkennen!

Dwars door Corsica loopt de GR20: een 15-daagse, pittige, wandeling door Corsicaans ruig berglandschap. Niet alleen de hoogteverschillen maken dit tot een zware tocht, ook het feit dat onderweg zeer weinig proviand is in te slaan. Wij gaan waarschijnlijk maar een dag of 5 van deze GR20 doen dus dat overleven we wel. Op het programma staan namelijk ook nog andere dingen als snorkelen en paardrijden. Maar over dit alles natuurlijk pas meer als ons tripje echt is begonnen.

Hoofdstuk 2

De heenreis

Op zondag vertrokken we voor een 2-daagse autorit naar Livorno. Vanuit Livorno zouden we een boot nemen naar Bastia op Corsica. De reis ging vlot. Zeker het lange stuk door Duitsland kun je goed doorrijden. Vlakbij Koblenz genoten we van het prachtige uitzicht van de 135 (!) meter hoge brug over de Moezel. Tegen de avond waren we voorbij de Gotthardtunnel in Zwitserland en hebben we op een camping overnacht.

De volgende ochtend weer op tijd vertrokken en weer konden we lekker vlot doorrijden. Alleen de ring rond Milaan was wat druk. In de auto maakten we ons wel wat druk of we wel een boot konden regelen omdat de Lonely Planet van Corsica duidelijk meende dat je in het hoogseizoen de oversteek maanden van tevoren moet boeken. Nu is 9 september wel niet het hoogseizoen op Corsica maar toch...

We waren rond 16.00 in Livorno en gelukkig konden we voor de volgende ochtend al een naar boeken. Toen in Livorno de enige camping opgezocht. Geen beste camping, de haringen waren nauwelijks de grond in te krijgen en waarschijnlijk wegens gebrek aan concurrentie kostte ons 1 nachtje maar liefst 23 Euro!

Omdat Livorno maar zo'n 10 kilometer van Pisa af ligt besloten we om daar wat te gaan eten en zo tevens de te bekijken. In werkelijkheid is dat ding nog veel schever dan je zou verwachten! Uiteraard

een gemaakt. Na dit toeristische uitstapje gingen we op tijd naar de camping om de volgende ochtend de boot te nemen.

Hoofdstuk 3

Saleccia

Onze eerste bestemming op Corsica was Saleccia. Vlakbij dit dorpje (wat we overigens niet gezien hebben) ligt een camping. Saleccia ligt in de zogenaamde "Desert de Agriates": een zeer droog deel in het Noorden van Corsica. Geen grote zandvlakten zoals je van een "Desert" mag verwachten maar deze streek is juist bekend om de complete dichtgroei met Maquis (struikgewas). Veel voorkomend is de struik "Myrtheën die geur die dit plantje verspreid is onvergetelijk en maakt deze streek zeer bijzonder. Zelfs al rijdend komen er af en toe van die heerlijk ruikende walmen de auto in.

De camping bij Saleccia bleek aan de kust te liggen, aan het eind van een 12 kilometer lange 4WD weg. Met ons gewone autotje bleek deze weg een zeer bijzondere uitdaging. Heel voorzichtig manouvrerend deden we uiteindelijk bijna 2 uur over die 12 kilometer. Eenmaal aangekomen zagen we dat we niet de enige waren die zonder 4WD de onderneming naar Saleccia hadden doorstaan. Na zoveel moeite is het natuurlijk een leuke grap om iedereen die uiteindelijk aankomt te vertellen dat de camping gesloten was. (deze grap werd dan ook prompt gemaakt door de persoon die op de camping de boel netjes hield. Of zoals hij zijn baan noemde: "Director of W.C.";-) Maar niets was minder waar en we konden rustig een mooi plekje voor de tent uitzoeken.

We zijn drie dagen op de camping gebleven en genoten van het

prachtige strand. Het snorkelen viel hier wat tegen: niet veel vissen en een flinke branding welke het niet makkelijker maakte. 's Avonds genoten we van heerlijke Muscat. Koud gedronken het lekkerst.

Na dit heerlijk relaxte begin op Corsica werd het tijd om de 4WD-uitdaging weer aan te gaan. Ons nieuwe doel was Calenzana: startpunt van de GR20.

Hoofdstuk 4

De GR20.

De GR20 is sinds haar oprichting in 1972 een instituut onder wandelaars (bron: Lonely Planet). Er is een speciaal hoofdstuk over deze 15-daagse wandelroute in de LP over Corsica opgenomen met zeer uitgebreide beschrijvingen van de 15 etappes.

Ons plan was om vanuit het beginpunt in het noorden (Calenzana) de eerste 4 etappes te lopen en daarna de GR20 te verlaten om verder te lopen/liften of een bus te nemen naar Corte. De LP maakte ons duidelijk dat de GR20 zeer zwaar was en alleen voor zeer fitte, ervaren wandelaars! Nu dit hebben we dus geweten.

De eerste etappe: van Calenzana naar Refuge d'Orto di u Piobbu

De eerste etappe gaat alleen maar steil omhoog: je weet gelijk waar je aan begonnen bent :) Vanuit Calenzana op 275 meter loop je ongeveer in 6 a 7 uur naar de Refuge op 1570 meter. En het is maar 10 kilometer! We zaten er dan ook flink doorheen toen we bij de Refuge aankwamen maar met een zonnetje en wat eten waren we al snel redelijk opgeknapt. De nacht was echter zwaar: het stormde nogal en ik dacht ieder moment dat mijn tent (een erg oud beestje wat nodig aan vervanging toe is) het zou begeven. Met als gevolg dus dat er van slapen nauwelijks iets kwam. 's Morgens bleek dat de tent het toch zonder schade had uitgehouden, er was alleen maar 1 haring losgeschoten. De meeste wandelaars waren al vertrokken

toen wij al onze spullen nog in moesten pakken. Maar uiteindelijk waren wij dan ook onderweg voor de tweede etappe.

De tweede etappe: van Refuge d'Orto di u Piobbu naar Refuge de Carrozu

Deze etappe was zelfs nog 2 kilometer minder dan de eerste maar qua zwaarte deed hij niet erg onder. Het weer was wisselvallig maar gelukkig geen brandende zon. Na een uurtje of zes weer flink afzien bereikten we uiteindelijk de Refuge. Daar weer het gewone ritueel: bijkomen, koken en heel vroeg gaan slapen. Een Duitser wist te vertellen dat al het de derde dag zou regenen die etappe vrijwel onmogelijk was vanwege mogelijk gevaarlijke glijpartijen op grote hellende rotsplaten die we moesten oversteken. Het weer was nogal dreigend en enigszins bezorgd gingen we slapen.

De derde etappe: van Refuge de Carrozu naar Haut Asco

Gelukkig was het de hele nacht droog gebleven maar toch nog steeds enigszins bezorgd vertrokken we voor de confrontatie met de "hellende rotsplaten". Dit bleek echter heel erg mee te vallen al houwel we ons wel goed konden voorstellen dat bij nat weer deze rotsplaten zeer gevaarlijk zijn (niet voor niet is in 1999 iemand op deze etappe dodelijk verongelukt...). Maar met droog weer viel het dus heel erg mee en waren de verschillende klauterpartijen juist erg 'fun' om te doen. Hier en daar waren wat kabels gespannen voor extra veiligheid maar die waren, omdat het droog was, eigenlijk niet echt nodig. De hele etappe was erg de moeite waard: leuke passages dus maar ook prachtige uitzichten. We konden er ook wat meer van genieten omdat deze etappe iets lichter is dan de eerste twee etappe's. De afstand van deze etappe is mar 6 kilometer maar vergde ons toch zeker zo'n 5 uur wandelen... Haut Asco bracht ons weer terug in de beschaving. Het is een ski-oord wat enoigszins verlaten aan doet in September. Toch komen hier ook veel dagjesmensen omdat het met de auto bereikbaar en de omgeving prachtig is voor dagtripjes. Inmiddels was deze derde dag ook het weer veel beter geworden en na wat potjes "Jeux de boules" een paar lekkere pilsjes op een zonnig

terras werd het voor ons weer tijd voor actie: tent opzetten, koken en weer op tijd naar bed. De volgende zou onze laatste etappe worden en ook de spannendste: ons wachtte immers de beruchte "Cirque de la Solitude"!

De vierde etappe: van Haut Asco naar Haut Asco ;-)

We hadden al ons flink wat zorgen lopen maken over deze etappe. In het midden van deze etappe stuit je namelijk op de zogenaamde "Cirque de la Solitude": een 200 meter diepe kloof. Om deze te overbruggen moet je eerst 200 meter bijna loodrecht naar beneden om vervolgens aan de andere kant weer 200 meter bijna loodrecht omhoog te klauteren. Volgens de LP een "exhilarating rock climb". Wij zouden wel zien of we daar zin in hadden en besloten ter plekke wel te zien wat we zouden doen. Na een uurtje of 3 circa 700 meter omhoog te hebben gelopen kwamen we dan aan bij deze kloof. Jeroen (mijn broer) had direct heel resoluut besloten hier niet aan te beginnen. Ik stond ook niet te juichen. Veel van de Cirque is wel voorzien van kabels waaraan je je goed vast kan houden maar de eerst 15 meter zat geen kabel en was best lastig. Maar iedereen die we ontmoetten gingen toch beginnen aan de afdaling. Sommige eerst de boel zonder rugzak verkennend maar uiteindelijk gingen ze allemaal toch. Voor ons was dit echter wat teveel adrenaline en te weinig wandelen en liepen zonder spijt terug naar Haut Asco. Het eindpunt van ons GR20 avontuur!

Het plan was om vandaar te liften naar Corte. Dat is helemaal niet moeilijk: Haut Asco ligt aan het eind van een weg en er komen veel dagjesmensen die plek zat hebben in de auto en maar 1 kant op terug kunnen rijden. Genietend van een koud pilsje op het terras was een lift dan ook zo geregeld: een aardig Frans echtpaar reed ons door een prachtige vallei naar Ponte Leccia. Vandaar namen we de trein zodat we diezelfde avond al heerlijk konden bijkomen op een hele fijne camping (Gite d'Etape-Camping U Tavignanu) in Corte. Heerlijk in het zonnetje en met een Pietra nagenietend van ons prachtig vermoeiende avontuur op de GR20!

Hoofdstuk 5

Corte

In Corte hebben we ons 3 dagen niet bijzonder ingespannen.

We zaten op een heerlijke camping: de "Gite d'Etape-Camping U Tavignanu". En zeer betaalbaar: 10 Euro voor 2 personen, auto + tent en onbeperkt warm douchen. De eerste dag hebben we de trein naar Calvi genomen om onze auto in Calenzana op te halen. Een mooie tocht door bergachtig Corsica: tunnel in/uit en ook heel wat bruggen met vrij diepen valeien overgestoken.

Het was inmiddels elke dag volop zon en warm. Vlakbij Corte zijn we nog een dagje wezen : goed boek, lekkere hapjes en "Jeux de boules" mee en de dag vliegt om. Echt relaxed zwemmen was het niet in de riviertje: daarvoor was het water toch te koud. 's Avonds was het goed uit eten in Corte.

Uiteindelijk was het na drie dagen heerlijk in Corte gebivakkeerd te hebben tijd om nog echter vakantie te gaan vieren: aan het strand van Palombaggia!

Hoofdstuk 6

Palombaggia

De laatste dagen van onze vakantie besloten we te slijten aan het , vlakbij Porto Vecchio.

Hier bleek helemaal overduidelijk dat September een wel heel beste maand is om in Corsica te zijn: overal heerlijk rustig en nog steeds heerlijke temperaturen (25 - 30 graden en ook het zeewater was met 25 graden zeer aangenaam).

We besloten om via het binnenland van Corte naar Palombaggia te rijden. Veel van de route ging door bos wat wel enigszins jammer was omdat dat toch eerder verveelt dan als je vrij om je heen kan kijken naar mooie bergen en diepe dalen.

We zaten op camping "U Pirellu". Een prachtige camping met een nog En (bijna) helemaal voor ons alleen! Zo moesten we elke dag weer kiezen tussen het prachtige en ook rustige strand van Palombaggia, waar het ook beter (maar niet echt spectaculair) snorkelen was dan rond Saleccia, en het zwembad op de camping: moeilijk!

Enfin, niet dat zulke omstandigheden ooit gaan vervelen maar uiteindelijk was het toch tijd om de vakantie te beëindigen en de lange weg terug naar huis nemen.

Al met al een prachtige vakantie!